

AZ EURÓPAI FELNŐTTKÉPZÉSI TÁRSASÁG ÚJ ELNÖKE: SZ. TÓTH JÁNOS

Az Európai Felnőttképzési Társaság (EAEA) tevékenysége

Az EAEA nemzetek közötti, non-profit társulás, amelynek célja a felnőttoktatásban/tanulásban közvetlenül résztvevő európai szervezetek összekapcsolása és képviselése. Tevékenységének középpontjában – ahol csak lehetséges elsősorban a nemzeti koordinációs testületek közreműködésén keresztül – főleg olyan nem kormányzati szervezetek állnak, amelyek legfőbb célkitűzése a felnőttek tanulásának elősegítése.

A szervezetet számos európai ország képviselőjének részvételével 1953-ban alapították meg Európai Felnőttoktatási Hivatal elnevezéssel. A szervezet ma 32 országból 110 szervezetet tömörít Ciprustól a Skandináv országokig, Írországtól Oroszorszáig. Az EAEA célkitűzése a tanuló társadalom megteremtésén való munkálkodás, valamint a felnőttek tanulásának elősegítése, az európai szintű együttműködés ösztönzése, és a nemzetközi testületeknél történő érdekkijárási.

Az EAEA tagjai az európai országok nemzeti felnőttképzési koordinációs szervezetei nemzeti szervezetei.

Az EAEA jövőjéről – egy elnökjelölt szemével

Készült az Európai Felnőttképzési Társaság
2002. évi szófiai közgyűlésére

Két év – egy elnöki periódus – kevés a szükséges változtatások végig vitelére, de elég a megválasztott „jó irány” jelzőtábláinak elhelyezésére, az érzékelhető előrelépés megalapozására.

Az utóbbi két évben az EAEA munkája sokat változott pozitív irányban, ugyanakkor a biztonságot jelentő folytonosság fönntartása mellett, jelentős további fejlesztés is szükséges, ami, kritikai elemzést tesz szükségessé.

Melyek a közvetlen célok?

1. Fönnttartható és pénzügyi tekintetben is szolid, működőképes EAEA megteremtése, a közös érdekeltég új eszközeinek kialakításával és új szemlélet alapján.

2. Az EAEA-tagság nagyobb fokú bevonása és intenzívebb együttműködés kibontakoztatása, beleértve a taglétszám és bizonyos földrajzi térségekben a tagszervezetek érdekeltégének és aktivitásának növelését, az ifjúság és a felnőttképzők fiatal generációinak bevonását.

3. A 2000-től kezdődően megismert EU-s LLL (az élet-hosszig tartó tanulásra vonatkozó) ajánlásokat megvalósító programokban az EAEA-nak kezdeményezőbb és jelentősebb, azaz kulcsszerepet kell játszania, ami egyaránt jelenti:

a) befolyásos érdekérvényesítő szerepkör betöltését a Bizottságban, az Európa Parlament bizottságaiban és az LLL társintézmények körében (egyebek között olyanok esetében, mint a CEDEFOP, az OECD, a Social Platform és mások), amely tevékenységet nemzeti szintre is ki kell terjeszteni;

b) a tagszervezetek munkáját segítő közvetlen szolgáltatások fokozottabb mértékű megvalósítását (szakértői adatbank, távtanácsadási szolgáltatások, a távkommunikáció és EAEA-szintű kínálat megteremtésén keresztül [például évek óta alig érzékelhető az EAEA publikációs politikájai]);

c) az EAEA *élet-hosszig tartó tanulás*-stratégiájának továbbfejlesztése keretében az ún. kiemelt területeken (mint az aktív állampolgárság, az alapkészség-fejlesztés, a tanulási formák egyenrangúkénti értékelése) hatékonyabb, tagszervezetek közötti fejlesztési projekt-partnerség létrehozása, beleértve a helyi különbségeket is számításba vevő, széleskörű kiterjesztési projektek és tevékenységek kezdeményezését);

d) az EAEA által kiemelten kezelt nem-formális tanulás helyzetének erősítéséhez nem elég „defenzív pozícióban”, a nem-formális tanulási formák keretein belül gondolkodni, hanem az élet-hosszig tartó tanulás más formákban gyakorlókkal is aktív együttműködés kialakítására van szükség, főként az alacsonyán képzett és szociálisan kirekesztődött társadalmi csoportok tanulási folyamatba történő bevonása érdekében. Elsősorban az egyetemekkel és kutatóhelyekkel, a vállalatokkal, szakszervezetekkel, a szakképzés intézményeivel és a dinamikus társadalmi mozgalmakkal – mint például a nőmozgalmak – kell szorosabb partnerségre törekedni.

A fenti közvetlen célok megvitatása és az EAEA munkája szakmai színvonalának növelése mellett a legfontosabb kihívásokkal való szembenézésre, egy hosszabb távú stratégia kialakítására is szükség van. Csak három fontos „kihívást” említenék most röviden:

A korábbi évtizedekben a munka főleg a tagszervezetek körében, nemzeti szinten folyt, s arról sokszor le kellett mondani, hogy a maradék szabad energiával a tagok a nemzetközi szintre is kitekintsenek. Ebben teljes változás következik be a globalizáció folyamatos fejlődésével, vagyis a nemzeti szintű munkát is alapvetően a nemzetközi együttműködés mélysége és intenzitása határozza meg, így a nemzeti nézőpont és szintér mellett a nemzetközi munkára sokkal nagyobb figyelmet és energiát kell fordítania mindenkinek. Egy olyan szervezetnek, mint az EAEA, ezt az igényt ki kell elégítenie.

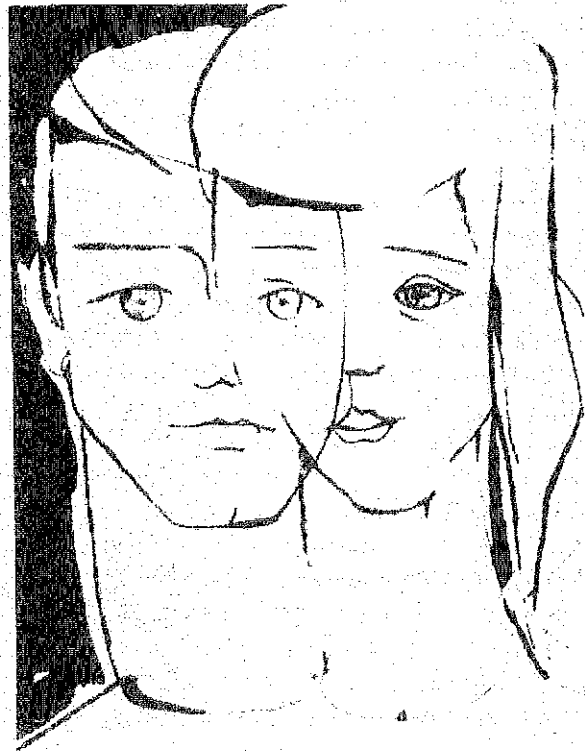
Október közepén hivatalosan is bejelentették Brüsszelben, hogy 2004-től 10 kelet-európai taggal bővül az

Az Európai Felnőttképzési Társaság (EAEA) közgyűlése

2002. november 9-10-én tartotta közgyűlését Szófiában az Európai Felnőttképzési Társaság. Az előadások és megbeszélések az aktív állampolgárság és társadalmi felzárkóztatás témájával foglalkoztak. A közgyűlés jóváhagyta a 2002. évre szóló éves tartalmi ill. pénzügyi beszámolót, valamint a 2003-ra szóló költségvetést. A közgyűlés új elnökséget, és új EAEA elnököt választott.

Az Európai Felnőttképzési Társaság közgyűlésén – a Finn Felnőttképzési Szövetség előterjesztése alapján – **Sz. Tóth Jánost**, a Magyar Népfőiskolai Társaság ügyvezető elnökét választották meg az európai szervezet elnökévé.

A közgyűlés jóváhagyta az elkövetkező időszak téma prioritásait, amelyek: aktív állampolgárság, alapkészségek fejlesztése és a tanulás értékelése, és felkérte az EAEA tagszervezeteit jó gyakorlatok kölcsönös ismertetésére e témákban.

Sz. Tóth János
EAEA elnökjelölt

EU. Ez beláthatatlan és merőben új erőfeszítéseket igényel az élethosszig tartó tanulás területén az EAEA részéről is. Meg kell változtatni a „vasfüggöny mögötti” térségről szükségszerűen kialakult korábbi, leegyszerűsítő gondolkodást, és sokoldalú programokkal kell hozzájárulni ahhoz, ami ma is potenciális valóság, hogy Kelet-Európa egész Európa nagy vitalitású kulturális gazdagodását hozza magával, amelyre a Nyugatnak magának is nagy szüksége van.

A globalizáció mindenoldalú előrehaladása szükségesé teszi, hogy a civil társadalom is erőteljesen fejlessze és működtesse a maga globális struktúráit és szervezeteit. Nem utolsósorban annak érdekében, hogy a bevándorlási politikák ún. „lekiismeret-kompenzáló pótcselekvésének” fönntartása és megváltoztatása mellett és helyett, az Európán kívüli térségekben megvalósuló *fönntartható fejlődést* sokkal hatékonyabban segíthessük az élethosszig tartó tanulás eszközeivel. Az EAEA-ICAE együttműködés erre jó keretet biztosít.

2003-ban méltó módon meg kell ünnepelnünk az EAEA 50 évvel ezelőtti megszületését, és át kell tekintelnünk a múltnak a jövőbe mutató tanulságait. 1953-ban, amikor az EAEA Hollandiában békésen megalakult, akkor Kelet-Berlinben, majd nem sokkal később Lengyelországban munkásfelkelések kezdődtek, és Budapest diáksága és társadalma is izzott, ami az 1956-os dicsőséges szabadságharchoz vezetett.

Akkor ez a tragikus kísérlet vereségbe fulladt, de a virtus fél évszázadon át élt és fönntmaradt, s közvetlenül hozzájárult, hogy Magyarország az elsők között, tettekel is közreműködhetett a berlini fal lerombolásában. Mindaz, amit a hasonló emberi küzdelmekről minden kelet-európai ember mélyen őriz magában, még mindig elégséges tartalék ahhoz, hogy túltekintessünk az EU-csatlakozási folyamat elmúlt évtizedbeli illúzióvesztéseire és csalódásain. Mostani tudásunk szerint 2004-ben csatlakozunk, ami csupán *formális jogi és politikai aktus* lesz. Lélekben és 13 évvel a világrengető rendszerváltás után már csupán ez, s egyben nagyon kevés is. De közösen olyasmit tehetünk, ami szélesebb hazánkat, a „tanuló Európa” létrejöttét segítheti világra jönni. S tudom, hogy szunnyadnak itt a régiek mellett új energiák, új akaratok, és vannak új arcok, akikkel közösen egy kreatív EAEA szembe tud nézni a következő mozgalmas évtizeddel, mely előttünk áll. Ehhez ajánlkozom egyik közreműködőnek.

Budapest, 2002 október